

A Fővárosi Ítéletábra a Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Szűcs Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (u.o.) II. rendű, III.rendű felperes neve (u.o.) III. rendű és IV.rendű felperes neve (u.o.) IV. rendű felpereseknek - korábban dr. Szabó Balázs jogi előadó, majd a Dr. Király Edit Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Király Edit ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a László Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. László György ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. január 26. napján kelt 33.P.21.309/2014/80. számú ítélete ellen az I. rendű felperes részéről 82. sorszám alatt, az I. rendű alperes részéről 81. sorszám alatt, valamint a II. rendű alperes részéről 83. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben, a következők szerint változtatja meg:

- a II. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő kártérítés tőkeösszegét 2.192.666 (Kettőmillió-százkilencvenkettőezer-hatszázhatvanhat) forintra felemeli azzal, hogy ezen összeg után a II. rendű alperes 2015. szeptember 1. napjától köteles törvényes mértékű késedelmi kamatot fizetni, egyúttal mellőzi a különböző részösszegek utáni kamatfizetési kötelezettséget;
- a II. rendű alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő kártérítés tőkeösszegét - a kamatfizetési kötelezettség változatlanul hagyása mellett - 2.025.000 (Kettőmillió-huszonötezer) forintra leszállítja;
- a II. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő perköltséget 480.000 (Négyszáznyolcvanezer) forint plusz áfa összegre, míg a II. rendű felperesnek fizetendő perköltséget 125.000 (Százhuszonötezer) forint plusz áfa összegre leszállítja;
- mellőzi az I. rendű alperes eljárási illeték fizetésre kötelezését, és megállapítja, hogy az állam 292.500 (Kettőszázkilencvenkettőezer-ötszáz) forint kereseti illetéket visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi együttesen az I-II. rendű felpereseket, hogy - 15 napon belül - fizessenek meg a II. rendű

alperesnek 75.000 (Hetvenötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - együttesen a III-IV. rendű felpereseknek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 349.000 (Háromszáznegyvenkilencezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű felperes a 2005. szeptember 25-én elszenvedett közlekedési balesete következtében került az alperesi egészségügyi intézmény traumatológiai osztályára. Kórházi felvételét követően a jobb lábszár duzzanatát és deformitását, ugyanezen a területen apró hámosorolásokat írtak le. Az elvégzett röntgenvizsgálat a jobb oldali sípcsont felső harmadának térdízületbe hatoló darabos törését és darabos szárcapocscsonttörést igazolt. A műtét előtti vizsgálatnál szárcapocscs idegbénulásra utaló tünetek is megfigyelhetők voltak, a harmadik ápolási napon a szárcapocscs idegbénulás diagnózisa már egyértelmű volt. A jobb alsó végtag megrövidülése miatt 2006. február 8-án csípővizsgálatot végeztek, amelynek során a csípő ízvápa régebbi darabos törését és a combfej elmozdulását észlelték.

Az I-IV. rendű felperesek keresetükben vagyoni és nem vagyoni káraik megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Indítványozták, hogy az elsőfokú bíróság elsődlegesen abban a kérdésben foglaljon állást, hogy az alperest az I. rendű felperes egészségügyi ellátása kapcsán terheli-e, és ha igen, milyen százalékos arányban kártérítő felelősség.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és annak összecszerűségét is. Vitatta az I-IV. rendű felperesek által felkért magánszakértő, valamint a kirendelt igazságügyi szakértő kiegészített véleményében megfogalmazott álláspontot, ezért az általa csatolt, ... igazságügyi orvosszakértő által készített szakvéleményre is figyelemmel új szakértő kirendelését indítványozta, illetőleg kérte az igazságügyi szakértők, illetőleg az alperes által felkért szakértő együttes meghallgatását.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes 60%-os mértékű kártérítési felelősséggel tartozik az I. rendű felperest 2005. szeptember 25. napján ért közlekedési balesettel összecszerűgő egészségügyi ellátással kapcsolatos károk vonatkozásában a felperesek felé. A Fővárosi Ítéltábla a 7.Pf.22.119/2012/10. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését - tekintetbe véve, hogy az I-IV. rendű felperesek az alperes módosított fellebbezését elismerték, és nem vitatták, hogy az alperes kártérítő felelőssége 25%-os arányban áll fenn az I-IV. rendű felpereseket az I. rendű felperest 2005. szeptember 25-én ért közlekedési balesettel összecszerűgő egészségügyi ellátással kapcsolatban ért károkért - megváltoztatta, és az alperes kártérítő felelősségének mértékét 25%-ra leszállította.

A kereset összecszerűsége tárgyában folytatott eljárásban az I-IV. rendű felperesek módosított kereseti kérelmükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest az I. rendű felperes javára

4.805.028 forint tőke és járulécai, valamint 13.817 forint havi járadék megfizetésére háztartási kisegítés, valamint kerti kisegítés címén. Kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a II. rendű felperes részére 1.250.000 forint nem vagyoni, míg a III-IV. rendű felperesek részére személyenként 750.000 forint nem vagyoni kártérítés és járulécai megfizetésére. Kérték továbbá, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű alperest az I. rendű felperes javára 12.778.507 forint tőke és járulécai, továbbá 37.305 forint háztartási kisegítő költségének megfizetésére. Kérték beszámítani a II. rendű alperes által az I. rendű felperes javára teljesített kifizetéseket.

Az I. rendű alperes részben a kereset elutasítását kérte. Vitatta a nem vagyoni kártérítés kapcsán, hogy az I. rendű felperes házasságának felbontása okozati összefüggésben állna a balesettel. Az ápolás, gondozás, háztartási kisegítés, kerti kisegítés és közlekedési többletköltség címén előterjesztett kárigényt nem vitatta, ugyanis azt szakértői vélemény támasztotta alá. A kulturális többletköltség címén előterjesztett igényt teljes mértékben bizonyítatlannak tartotta. Az élelemfeljavítás többletköltségének jogalapját nem vitatta, ugyanakkor annak összecszerűségét igen. Vitatta a közlekedési kísérő többletköltségét, ugyanis az I. rendű felperes nem bizonyította, hogy milyen kiadása merült fel az az utazásokkal kapcsolatban.

A II. rendű alperes részben ugyancsak a kereset elutasítását kérte. Egyrészt arra hivatkozott, hogy az I. rendű felperes a baleset bekövetkezéséért 40%-ban felelős, ezért kármegosztásra tett indítványt. A kulturális többletköltség címén érvényesített igény elutasítását kérte bizonyítatlanság okán. A nem vagyoni kárigény kapcsán kiemelte, hogy az I. rendű felperes házasságának felbomlása és a baleset között nincs okozati összefüggés. A II. rendű felperes nem vagyoni kárigényét 1.500.000 forint erejéig, míg a III-IV. rendű felperesek nem vagyoni kárigényét személyenként 1.000.000 forint erejéig - késedelmi kamatfizetési kötelezettség nélkül - elismerte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 15 napon belül 4.805.028 forint tőkét, és ebből különböző részösszegek után különböző időpontoktól járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek minden hónap 10. napjáig 2015. szeptember 1. napjától véghatáridő nélkül havi 13.817 forint járadékot. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 1.250.000 forint tőkét és ennek 2005. szeptember 26. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a III-IV. rendű felpereseknek személyenként 750.000 forint nem vagyoni kártérítést és ennek 2005. szeptember 26. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Az I. rendű alperest az I. rendű felperes javára 305.119 forint, a II. rendű felperes javára 79.375 forint, míg a III-IV. rendű felperes részére személyenként 47.625 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.418.551 forint tőkét, és 8.100.000 forint tőke után 2005. szeptember 26. napjától, 529.243 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 402.824 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 1.966.414 forint tőke után 2011. július 13. napjától, 134.258 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 983.207 forint tőke után 2011. július 13. napjától, 234.000 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 292.500 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 116.078 forint tőke után 2006. április 25. napjától, 19.983 forint tőke után 2006. április 25. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte továbbá a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek minden hónap 10. napjáig 2015. szeptember 1. napjától kezdődően véghatáridő nélkül havi 37.305 forint járadékot. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 3.375.000 forint tőkét és ennek 2005. szeptember 26. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a III-IV. rendű felperesek részére személyenként 2.025.000 forint

tőkét és ennek 2005. szeptember 26. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. A II. rendű alperest az I. rendű felperes javára 811.435 forint, a II. rendű felperes javára 214.313 forint, míg a III-IV. rendű felperes részére személyenként 128.588 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az I. rendű alperest 225.000 forint, míg a II. rendű alperest 607.500 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte - külön felhívásra - az állam javára. Rendelkezése szerint 67.500 forint illetéket az állam visel. Az I. rendű alperest 184.475 forint, míg a II. rendű alperest 498.085 forint állam által előlegezett szakértői díj megfizetésére kötelezte, és megállapította, hogy 55.342 forint szakértői díjat az állam visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű felperes, valamint az I. rendű és a II. rendű alperes is fellebbezett.

Az I. rendű felperes az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban kérte megváltoztatni, hogy a II. rendű alperes által teljesített kifizetéseket a kifizetések idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 293. §-a alapján elsődlegesen a kamatra, majd a tőkére kérte elszámolni. Az elsőfokú bíróság ugyanis jogszabálysártó módon, a I. rendű felperes kérelme ellenére nem a régi Ptk. 293. §-a szerint számolta el a részteljesítéseket, amelynek eredményeként az I. rendű felperes javára történt marasztalás összege alacsonyabb mértékben került meghatározásra. Utalt arra is, hogy a II. rendű alperes részéről kifizetett 85 havi járadékösszeg az elszámolás során nem vonható össze, ugyanis minden egyes havi járadéknak külön - minden hónap 10. napja - teljesítési időpontja van.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban kérte megváltoztatni, hogy a terhére megállapított illetékfizetési kötelezettségét kérte mellőzni, ugyanis az elsőfokú bíróság személyes illetékmentessége ellenére kötelezte az eljárási illeték megfizetésére.

A II. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kulturális többletköltség címén megítélt igény elutasítását kérte, ugyanis a megváltozott életviszonyok ellentételezésére a nem vagyoni kártérítés szolgál, emellett a megváltozott élethelyzetben más költségelemek átcsoportosítása ezt az egyébként nem bizonyított többletkiadást kompenzálhatja. Az I. rendű felperest megillető nem vagyoni kártérítés alapjául szolgáló összeget 12.000.000 forintról 9.000.000 forintra kérte leszállítani azzal, hogy ennek 25%-a terheli az I. rendű alperest, míg a maradék 75%-nak 90%-a, 6.075.000 forint a II. rendű alperest. Állítása szerint az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kárigényt eltúlzott mértékben ítélte meg, a perbeli balesethez hasonló időben bekövetkezett káresemények kapcsán a II. rendű alperes által áttekintett bírósági gyakorlatból lesűrhető, hogy súlyosabb maradandó károsodások mellett állapítottak meg a bíróságok ilyen összegű saját jogú nem vagyoni kártérítést. Utalt arra is, hogy a 9.000.000 forint tőke összege az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyoknak felel meg, a nem vagyoni kártérítés tőkeösszegének megállapításánál az elsőfokú bíróság olyan érték- és árviszonyokat vett alapul, amelyek a kár bekövetkezésének időpontjában nem léteztek. A II. rendű felperes javára megítélt nem vagyoni kártérítés kiinduló alapját 5.000.000 forintról 3.000.000 forintra kérte leszállítani, így az I. rendű alperes 750.000 forint erejéig, míg a II. rendű alperes 2.025.000 forint erejéig tartozik nem vagyoni kártérítést fizetni azzal, hogy a késedelmi kamat mellőzését kérte, ugyanis álláspontja szerint a 3.000.000 forint az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapján alkalmas a II. rendű felperest ért nem vagyoni hátrány kompenzálására. A III-IV. rendű felperesek nem vagyoni kárigénye kapcsán a kamatfizetés mellőzését kérte, megismételve azon érvelését, amely szerint a megítélt nem vagyoni kártérítés összege az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyoknak felel meg. A leszállított marasztalási

összegeknek megfelelően kérte a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezések megváltoztatását.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme a saját fellebbezésében foglaltakon túl az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Utalt arra, hogy az általa az I-II. rendű felperesek által is elismert összesen és időpontban az I. rendű felperes részére megfizetett részteljesítések eredményeként mindösszesen 7.101.665 forint tőkét és kamatot fizetett meg az I. rendű felperesnek. A jogcím nélküli előlegként megfizetett összegeken felül az I. rendű felperes állításával szemben voltak olyan részteljesítések, amelyeket a II. rendű alperes kifejezetten jogcímhez kötve fizetett meg, így összességében megállapítható, hogy a részteljesítéseit, illetőleg az I. rendű felperes által is hivatkozott jogegységi határozatban foglaltakat tekintetbe véve, az I. rendű felperes részére azokat a vagyoni és nem vagyoni kárigényeket, amelyeket jogcímében nem vitatott, mind a tőke, mind a lejárt járadék, mind azok kamata tekintetében megtérítette.

Az I-IV. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelme arra irányult, hogy a II. rendű alperes által benyújtott fellebbezésnek a Fővárosi Ítéltábla ne adjon helyt.

Az I. rendű felperes és az I. rendű alperes fellebbezése megalapozott, a II. rendű alperes fellebbezése részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt utal arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperes marasztalására vonatkozó rendelkezései - az I. rendű alperest eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezési kivételével - fellebbezés hiányában [Pp. 228. § (4) bekezdés] jogerőre emelkedtek, ugyanis a II. rendű alperes fellebbezése nem szolgálhat az elsőfokú ítélet ellen kizárólag az illetékfizetési kötelezettsége tekintetében fellebbező egyszerű pertárs, az I. rendű alperes előnyére vagy hátrányára [Pp. 53. § (1) bekezdés].

A Fővárosi Ítéltábla felülbírálata ezért nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét, illetve annak jogerőre emelkedett rendelkezéseit, az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés], és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, abból nagyobb részben helytálló jogi következtetést vont le, ítéleti döntését kizárólag az I-II. rendű felperesek nem vagyoni kárigénye, a II. rendű alperes részteljesítései elszámolása, illetőleg az I. rendű alperes illetékfizetési kötelezettsége kapcsán módosította a következők szerint.

A II. rendű alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által az I. rendű felperes javára kulturális többletköltség címén megítélt kártérítés megalapozatlan, illetőleg összecszerűségében eltúlzott. Az elsőfokú bíróság ugyanis helyesen állapította meg, hogy a II. rendű alperes biztosítottjának károkozó magatartása sértette az I. rendű felperes teljes és egészséges családban való éléshez, valamint testi és lelki egészséghez fűződő személyiségi jogát, ami miatt nem vagyoni kártérítésre tarthat igényt, ez azonban nem zárja ki, hogy az I. rendű felperes a régi Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdései alapján azt a költséget követelje, amely az I. rendű felperest ért vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A kulturális többletköltség megítélt összege - 13 hónapra havi 18.000 forint - a 2005/2006. évi ár- és értékviszonyok alapján sem eltúlzott, a perben az I. rendű felperes személyes előadása, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján feltárt adatok igazolták, hogy az ebben az időszakban csaknem folyamatosan ágyhoz kötött I. rendű felperes részére a káreseményt követően ezzel a nagyságrenddel több kulturális termék beszerzésére került sor.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének a meghatározása során - a II. rendű alperes által sem vitatottan - teljeskörűen számba vette mindazokat a személyiségi jogsérelmeket, amelyek a II. rendű alperes károkozó magatartása következtében érték az I-II. rendű felpereseket. Helyesen járt el, amikor értékelte, hogy az I. rendű felperesnek a káresemény következtében maradandó egészségkárosodása alakult ki, elvesztette munkáját, életvitele teljes egészében hátrányosan változott meg, és pszichés állapota is negatív irányban változott. Helytállóan értékelte a II. rendű felperest az édesapja, az I. rendű felperes egészségkárosodása következtében ért személyiségi jogsérelmeket is. A II. rendű alperes ugyanakkor helyesen hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy mindezen hátrányok számbavétele mellett az elsőfokú bíróság által meghatározott nem vagyoni kártérítés kiindulási alapjaként meghatározott összeg eltűzött, nem megfelelően tükrözi a káresemény idején érvényesülő ár- és értékviszonyokat, és nem mutat arányosságot a hasonló ügyekben megítélt nem vagyoni kártérítések összegével, így annak csökkentése indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint ezért a káresemény idején fennállt ár- és értékviszonyoknak, valamint a hasonló ügyekben megítélt nem vagyoni kártérítések összegének megfelelően 9.000.000 forintból kiindulva a II. rendű alperes felelősségének terjedelméhez igazodva 6.075.000 forint alkalmas az I. rendű felperes, míg 3.000.000 forintból kiindulva 2.025.000 forint alkalmas a II. rendű felperes nem vagyoni kárának kompenzálására.

Nem foghatott helyt ugyanakkor a II. rendű alperes fellebbezése az I-IV. rendű felperesek részére megítélt nem vagyoni kártérítés utáni késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzését illetően, miszerint a megítélt nem vagyoni kártérítés a 2005. évi ár- és értékviszonyokra tekintettel eltűzött, és az legfeljebb a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján fogadható el. A megítélt - az I-II. rendű felperesek tekintetében leszállított - nem vagyoni kártérítés - mint pénztartozás - után ugyanis a II. rendű alperes a káresemény bekövetkeztekor hatályos régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint a késedelembe esés időpontjától köteles késedelmi kamatot fizetni. A késedelem a követelés esedékességéhez igazodik, a kártérítés pedig a régi Ptk. 360. § (1) bekezdése értelmében a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. A perben nem merült fel olyan adat, amely indokolná, hogy a bíróság az I-IV. rendű felpereseket ért nem vagyoni hátrány reparálását szolgáló kártérítés összegét a követelés elbírálásakor értékviszonyok alapulvételével határozza meg; a megállapított összeg a kár bekövetkezésekor érvényesülő ár- és értékviszonyokkal mutat arányosságot. A perbeli esetben az értékviszonyokban nem következett be olyan lényeges változás, amely a kártérítés káreseménykori értékviszonyoknak megfelelő megállapításától való eltérést indokoltá tette volna. Az elsőfokú bíróság e törvényi rendelkezésekre figyelemmel helytállóan kötelezte a II. rendű alperest a keresetben meghatározott időponttól kezdődően az I-IV. rendű felperesek javára megítélt nem vagyoni kártérítés után késedelmi kamat fizetésére.

Az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesülő I. rendű alperes megalapozottan kifogásolta fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az Itv. 4. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére kötelezte a kereseti illeték megfizetésére, a kereseti illeték a mentes féltől nem követelhető, azt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az I. rendű felperes helytállóan hivatkozott fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 293. §-ában, illetőleg a kártérítés iránti perben a kötelezettnek a kár bekövetkezése utáni elő-vagy részteljesítési bíróság általi elszámolásának szabályairól szóló 1/2011. (VII. 5.) Polgári jogegységi határozatban foglaltak ellenére rendelkezett a II. rendű alperes által a káreseményt követően eszközölt részteljesítések elszámolásáról. Az I. rendű felperes mint jogosult - a felek közötti, az elszámolás módjára vonatkozó eltérő megállapodása hiányában - a tárgyalás berekesztésekor érvényes és hatályos rendelkezése szerint ugyanis kifejezetten a törvényben

meghatározott sorrend szerint kérte - a felek által nem vitatott összegben és időpontban történt - részteljesítések elszámolását. A II. rendű alperes fellebbezési álláspontjával szemben nem annak van jelentősége, hogy a II. rendű alperes milyen jogcímenen teljesítette a részteljesítéseket, hanem annak, hogy a II. rendű alperest a jogerős ítélet rendelkezése szerint milyen összegű kártérítési kötelezettség terheli, az mikor vált esedékessé, és ehhez képest a II. rendű alperes mikor, és milyen összegben teljesített az I. rendű felperes javára. Az elsőfokú bíróság ezért akkor járt volna el helyesen, amennyiben a régi Ptk. 293. §-a alapján a II. rendű alperes által a károkozást követően eszközölt részteljesítéseket - 500.000-500.000 forint 2006. március 31-én és szeptember 20-án, 323.695 forint 2007. január 22-én, 300.000 forint 2007. április 13-án, 1.211.621 forint 2008. január 22-én, 2.581.015 forint 2008. június 20-án, illetőleg havi 69.925 forint a 2008. augusztus 1. és 2015. augusztus 31. napja közötti időben minden hónap 10. napján - a törvényi sorrendnek megfelelően - költség hiányában - előbb a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatra, majd az ugyancsak különböző időpontokban esedékes kártérítési összegekre - 2005. szeptember 26-án esedékes 6.075.000 forint nem vagyoni kártérítés, 2006. április 25-én esedékes 1.728.886 forint, valamint 2011. július 13-án esedékes 2.949.621 forint vagyoni kártérítés - mint főtartozásra elszámolja akként, hogy a kötelezettség részteljesítéssel már megszűnt összegét az ítéleti marasztalás nem tartalmazza, és az elszámolás eredményeként a II. rendű alperest terhelő marasztalási összeget (valamint a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját és mértékét) a rendelkező részben meghatározza, ugyanis csak az ilyen ítélet felel meg az egyértelműség és végrehajthatóság követelményeinek. A II. rendű alperesi részteljesítések régi Ptk. 293. §-a szerinti elszámolása után (lásd a következő táblázatot) a II. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő kártérítés tőkeösszege 2015. augusztus 31-én 2.192.666 forint azzal, hogy ezen összeg után a II. rendű alperes 2015. szeptember 1. napjától köteles törvényes mértékű késedelmi kamatot fizetni az I. rendű felperes javára.

Időpont	Kártérítés	Késedelmi kamat	Főtartozás késedelmi kamattal	Részteljesítés	Főtartozás a részteljesítés elszámolása után
2005-09-26	6075000				
2006-03-31		202888	6277888	500000	5777888
2006-04-25		24695	5802583		
2006-04-25	1728886		7531469		
2006-09-20		188699	7720168	500000	7220168
2007-01-22		162157	7382325	323695	7058630
2007-04-13		126862	7185492	300000	6885492
2008-01-22		419270	7304762	1211621	6093141
2008-06-20		188538	6281679	2581015	3304664
2008-08-10		43579	3744243	69925	3674318
2008-09-10		27306	3701624	69925	3631699
2008-10-10		26146	3657845	69925	3587920
2008-11-10		26664	3614584	69925	3544659
2008-12-10		25520	3570179	69925	3500254
2009-01-10		27474	3527728	69925	3457803
2009-02-10		30315	3488118	69925	3418193
2009-03-10		27158	3445351	69925	3375426
2009-04-10		29593	3405019	69925	3335094
2009-05-10		28325	3363419	69925	3293494

2009-06-10		28874	3322368	69925	3252443
2009-07-10		27178	3279621	69925	3209696
2009-08-10		26808	3236429	69925	3166504
2009-09-10		26373	3192877	69925	3122952
2009-10-10		25198	3148150	69925	3078225
2009-11-10		25638	3103863	69925	3033938
2009-12-10		24479	3058417	69925	2988492
2010-01-10		22229	3010721	69925	2940796
2010-02-10		16114	2956910	69925	2886985
2010-03-10		14336	2901321	69925	2831396
2010-04-10		15515	2846911	69925	2776986
2010-05-10		14741	2791727	69925	2721802
2010-06-10		14914	2736716	69925	2666791
2010-07-10		13425	2680216	69925	2610291
2010-08-10		12014	2622305	69925	2552380
2010-09-10		11748	2564128	69925	2494203
2010-10-10		11121	2505324	69925	2435399
2010-11-10		11210	2446609	69925	2376684
2010-12-10		10597	2387281	69925	2317356
2010-01-10		10984	2328340	69925	2258415
2011-02-10		11385	2269800	69925	2199875
2011-03-10		10050	2209925	69925	2140000
2011-04-10		10788	2150788	69925	2080863
2011-05-10		10162	2091025	69925	2021100
2011-06-10		10189	2031289	69925	1961364
2011-07-10		9713	1971077	69925	1901152
2011-07-13		1250	1902402		
2011-07-13	2949621		4852023		
2011-08-10		23130	4875153	69925	4805228
2011-09-10		25277	4830505	69925	4760580
2011-10-10		24259	4784839	69925	4714914
2011-11-10		24802	4739716	69925	4669791
2011-12-10		23797	4693588	69925	4623663
2012-01-10		25564	4649227	69925	4579302
2012-02-10		28026	4607328	69925	4537403
2012-03-10		26034	4563437	69925	4493512
2012-04-10		27501	4521013	69925	4451088
2012-05-10		26390	4477478	69925	4407553
2012-06-10		26975	4434528	69925	4364603
2012-07-10		25878	4390481	69925	4320556
2012-08-10		26443	4346999	69925	4277074
2012-09-10		26177	4303251	69925	4233326
2012-10-10		25099	4258425	69925	4188500
2012-11-10		25635	4214135	69925	4144210
2012-12-10		24571	4168781	69925	4098856
2013-01-10		23704	4122560	69925	4052635

2013-02-10		20430	4073065	69925	4003140
2013-03-10		18288	4021428	69925	3951503
2013-04-10		19920	3971423	69925	3901498
2013-05-10		19053	3920551	69925	3850626
2013-06-10		19411	3870037	69925	3800112
2013-07-10		16996	3817108	69925	3747183
2013-08-10		13962	3761145	69925	3691220
2013-09-10		13754	3704974	69925	3635049
2013-10-10		13121	3648170	69925	3578245
2013-11-10		13333	3591578	69925	3521653
2013-12-10		12712	3534365	69925	3464440
2014-01-10		11722	3476162	69925	3406237
2014-12-10		8959	3415196	69925	3345271
2014-03-10		7974	3353245	69925	3283320
2014-04-10		8636	3291956	69925	3222031
2014-05-10		8210	3230241	69925	3160316
2014-06-10		8312	3168628	69925	3098703
2014-07-10		7301	3106004	69925	3036079
2014-08-10		6122	3042201	69925	2972276
2014-09-10		5993	2978269	69925	2908344
2014-10-10		5681	2914025	69925	2844100
2014-11-10		5735	2849835	69925	2779910
2014-12-10		5430	2785340	69925	2715415
2015-01-10		5327	2720742	69925	2650817
2015-02-10		4880	2655697	69925	2585772
2015-03-10		4314	2590086	69925	2520161
2015-04-10		4640	2524801	69925	2454876
2015-05-10		4378	2459254	69925	2389329
2015-06-10		4399	2393728	69925	2323803
2015-07-10		3763	2327566	69925	2257641
2015-08-10		2969	2260610	69925	2190685
2015-08-31		1981	2192666		

Az I-IV. rendű felperesek arra alaptalanul hivatkoztak fellebbezési ellenkérelmükben, hogy a pernyertesség-pervesztesség arányát az elsőfokú tárgyalás berekesztése előtt fenntartott keresethez képest kell megítélni, a pernyertesség-pervesztesség arányát ugyanis az eredeti, illetőleg a per folyamán érvényesített legmagasabb pertárgy értékű kereseti követeléshez képest állapítja meg a bíróság. Az I-IV. rendű felperesek követelése azonban a megváltoztató rendelkezés mellett sem volt eltúlzottnak tekinthető, ezért a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján igényt tarthatnak a javukra megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére. A Fővárosi Ítéltábla ehhez képest a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint az I-II. rendű felpereseket megillető, a jogi képviselőjük munkadíjából álló, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint - a 4/A. § alapján áfa figyelembevételével - a végzett munkával arányosan megállapított elsőfokú perköltség összegét a rendelkező részben foglaltak szerint leszállította.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdése

értelmében a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, míg az ezt meghaladó rendelkezések tekintetében helybenhagyta.

A II. rendű alperes fellebbezése az I-II. rendű felperesekkel szemben nagyobb részben eredményre vezetett, míg a III-IV. rendű felperesekkel szemben nem vezetett eredményre, az I-II. rendű felperesek ezért a II. rendű alperes javára - tekintetbe véve az I. rendű felperes elszámolás kapcsán előterjesztett sikeres fellebbezését -, míg a II. rendű alperes a III-IV. rendű felperesek javára kötelesek a Pp. 239. §-a folytán alkalmazott Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az ellenérdekű fél jogi képviselte ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére, míg az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket az I-IV. rendű felperesek személyes költségmentességére, illetőleg az I. rendű alperes személyes illetékmentességére [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2017. április 19.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró